

INDLEDNING.

Julen er ikke bare idyl og julehygge.

Julens salmer viser os det modsætningsfyldte, at hjerte rimer på smerte, at lyset skinner i mørket, at sorg og glæde følges ad. 2. juledag er den liturgiske farve rød, som det ses på alteret ikke på grund af nisser og julehjerter, men fordi Stefanus døde for troens skyld. Rød er farven for både blod og kærlighed.

PASSION.

På engelsk har man ordet passion, som har to betydninger. Mel Gibsons film ”**The passion of the Christ**” handler om Jesu **lidelse** og død, men ordet passion betyder også **lidenskab** den dybe, stærke lidenskab, som findes i kærligheden, den kærlighed som helt og fuldt vil et andet menneske.

Vi mærker denne sammenhæng allerstærkest, når vi mister vore kære. Den dybeste og stærkeste kærlighed forvandles til en sorg så intens, at vi næsten mister fodfæstet, når døden, skilsmissen eller fravælgelsen melder sig på banen dem, vi elsker ikke er hos os mere. Den inderlige passion, den lidenskabelige kærlighed bliver til lidelsesfyldt smerte i sorg og tab.

Vi kender måske den kærlighed fra kærligheden til vore børn, at vi gerne ville bære deres sygdom, eller deres problemer eller deres modgang, så de kunne slippe, sådan er forældres kærlighed lidenskabelig.

Eller vi kender det, at vi hjertens gerne ville bære den elskedes smerte og sygdom, hvis han eller hun så blev rask. Det er passion i ordets dybeste betydning. Lidenskab og lidelse i ét. Det er den kærlighed, som bliver til en sorg, som forandrer os, når vore kære ikke er her mere.

Det er **den** sorg og den smerte, som gør det hårdt at fejre jul og smile og være glad og deltage i hurlumhejet med et hjerte, som er tungt og trist. Det er modsætningsfyldt. Men julen er for alle, for både de glade og de triste.

FRED OG SVÆRD.

I dag er den dag i julen, hvor vi har englens sang til hyrderne på marken: *"Ære være Gud i det højeste og på jorden fred til mennesker med Guds velbehag"* klingende med i baggrunden, når vi hører Jesus tale om, at Han slet ikke er kommet for at bringe fred men sværd. Det er modsætningsfyldt.

Dagens evangelium er et af dem, vi ikke er så glade for at høre. Hvad stiller vi lige op med de hårde ord,

- at Jesus bringer sværd ikke fred,
- -at Han betyder splid i familierne ikke sammenhold,
- at hvis vi synes, vi har et godt og velbjerget liv, skal vi miste det, kun den der mister livet, vil i virkeligheden opleve at redde det?

TITANIC

Er det som på den synkende Titanic, at de elskende ikke må få hinanden i livet, men at de kun kan forenes i kærligheden i døden. Hun redder sit liv, fordi hans kærlighed bærer hende igennem ..... til hun tudsegammel kan sidde og fortælle sine børnebørn om det, som skete, det store tab af den store kærlighed i hendes liv? Er det som i "Stormfulde højder" at hun kommer tilbage og råber "Heathcliff", da det er for sent.

Nej, Jesus er ikke til slags.

Jesus er ikke en mand med et romantisk, tårevædet filmbudskab til en verden, som lægger øre til, når det er belejligt, og de gerne vil røres.

JESUS SÆTTER SKEL.

Jesus er Guds Søn, som betyder skel i verden, Jesus - og ikke Georg Bush - er forfatter til ordene: *"Dem, der ikke er med mig er imod mig"*.

Det skal ikke forstås sådan at Jesus vil skubbe noget menneske væk, som tror på Ham og vil tage imod Ham i sit liv, men Han vil til gengæld ha´ tro - ikke troskyldighed, Han vil ha´ passion, vilje til kærlighed, den brændende lidenskab, som er drivkraft i så meget stærkt og godt i livet.

Lunkenhed og diller daller fandtes på Jesus tid akkurat, som det findes i dag. Vi lules ind i, at *"det går jo nok"*. Handling og konsekvens er ikke vores stærke side.

KONSEKVENNS.

Forældre lærer ikke altid deres børn og unge konsekvens, de unge bliver slået ud, når de møder konsekvens og tror, at søde ord og argumenter nytter så de alligevel får deres vilje. Lærerne i skolen giver jo ofte efter for argumenter. Konfirmanderne spurgte mig før jul: *"Hvad sker der, hvis man ikke har været 7 gange i kirke? Bliver man så ikke konfirmeret?"* Mit svar er altid: *"Nej det gør man ikke"*.

De tror ikke på mig. De tror, at i sidste øjeblik vil jeg gi´ mig, jeg nænner det ikke eller tør ikke nægte dem fest og farver og gaver. Jeg holder af dem, men er så irriterende streng og konsekvent. Jesus viser os i dag, at det nytter ikke med eftergivenhed og diller daller. **Han vil ha´ tro, Han vil ha´ at vi følger efter Ham med vore liv.** Han vil ha´, at vi vil Ham .....med lidenskab og afgjorte holdninger. Så når man konfirmeres, skal man mene noget med det - og ikke bare gøre det halvt. *"Den der **ikke** tager sit kors op og følger mig er mig ikke værd"* siger Jesus – sådan.

For nogle år siden havde jeg en konfirmand, som ikke gik i kirke, jeg havde nogle samtaler med ham om konfirmationen to måneder før, og jeg aftalte at samle ham op i et vejkryds for at tage ham med i kirke de næste søndage. Men han var der ikke, når jeg kom. Efter nogle uger tog jeg hjem til ham for at tale med moderen, som virkede ret ligeglad, hun lukkede mig ikke ind, men vi aftalte i døren, at hendes søn i stedet kunne blive konfirmeret hos min kollega to måneder senere, så kunne han nå at komme i kirke sine 10 gange.

Min kollega havde samme problem, drengen dukkede ikke op, også han tog ud for at tale med moderen. Han blev heller ikke lukket ind, men fik den besked i døren, at drengen alligevel ikke skulle konfirmeres. **Nu var de konverteret til islam!!!**

Da han fortalte mig det, kiggede vi på hinanden. Var det det her, vi var ansat til? At være så konsekvente, at vi lavede muslimer som sidegevinst?

GUD ER ALT ANDET END LIGEGYLDIG.

Jesus Kristus er Guds enbårne Søn.

Gud er ikke en ligegyldig figur, som vi kan tage frem og støve af ligesom julepynten, der bor i skabet det meste af året. Gud sender sin Søn til verden, for at vi skal tage imod Ham, som livsindhold og livsgrundlag i hverdagen. Gud sender sin søn til verden for at indprente os, at ægte lidenskabelig kærlighed får konsekvens. Det koster noget at elske.

Jesus er sød og rar og god, Han helbreder folk, bespiser tusinder, opvækker de døde. Men Han vil - ligesom en god og rar ægtefælle eller som en dejlig, kærlig mor, eller som et velopdraget og dygtigt barn - **ikke tages for givet**. Jesus vil ikke stå model til vores diller daller, "det går jo nok" mentaliteten.

Jesus vil tages alvorligt,
fordi Han tog os alvorligt.

Han kom til en stald og en krybbe, til et tømrerværksted, til en by og et land på denne klode - og Han tog vores verden, vores lidelse, vores synd og skyld og skam så alvorligt, at Han døde for os. **Mere alvorligt kan man ikke tage tingene.**

Vi synger det så ofte til bisættelserne:

Kæmp for alt hvad du har kært
Dø om så det gælder.
Da er livet ej så svært
Døden ikke heller.

AT MISTE ELLER REDDE LIVET.

Fordi Jesus tager vores verden og vores problemer alvorligt, bliver Han skarp i mælet og taler om sværd og ikke fred, derfor fremmaner Han konsekvensen for os, at den, som vil bjerge sit liv, skal miste det, hvorimod den, der sætter livet til for Ham, for troen på Ham eller sætter alt ind på at forkynde Hans evangelium eller sætter alt ind på at bære den næste, som ligger og går til eller bare er dybt ulykkelig, det **menneske** skal redde sit liv.

Koden er at sætte sig selv til side og kaste sig ud i at redde verden, næsten, kirken – det der ligger for .....

- derved følger vi efter Ham,
- derved er vi tro imod Hans evangelium,
- derved er vi disciple her og nu.

Det er bare så stort og omfattende det med efterfølgelse, at vi fristes til at give op på forhånd.

Det er jo ikke til at leve op til med 45 timers arbejde om ugen og hverdagens krav til en. Det er heller ikke så let at redde verden, når man kun kan færdes med rolator. Det opleves som ret umuligt, når man først og fremmest skal få det til at hænge sammen derhjemme med de ting, som virkelig er komplicerede, som ingen ser eller forstår. Det forekommer håbløst at redde kirken eller næsten, når man nu altså kun kan få kirkebil om søndagen.

Men Jesus er **ikke** en hård negl, selv om Han er konsekvent, kender Han også nådens løn. Han siger:

”- Den der tager imod en profet, fordi det er en profet, får løn som en profet.

- *Den der giver en af disse små et bæger vand, eller en panodil eller et par puder i ryggen eller en juledekoration eller bare kommer på et besøg og smager på kaffen,*
- *sandelig siger jeg jer; han eller hun skal ikke gå glip af sin løn”.*

AFSLUTNING.

Kan vi redde verden, kan vi redde klimaet, kan vi redde kirken med alle de problemer og sygdomme, den lider af? Kan vi redde næsten, som synes, at "det går jo nok"? Kan vi redde os selv?

"Jesus Kristus kom til verden - ikke for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham" siger evangelisten Johannes i kapitel 3 v. 17 lige efter den lille bibel –

De barske ord i dag er ikke en dom ind over os men en tilpas oprusker midt i jule-idyllen. Vi kan ikke redde verden, det kom Jesus for at klare, men vi kan og må og skal tage ansvar for det, vi siger, og det vi gør eller ikke gør og ikke være lunkne i hjertet. Vi skal tage stilling, tro og leve uden alt det der diller daller og ligegyldighed.

Vi skal alle sammen - ikke kun konfirmanderne - mene noget med det!!

Lov tak og evig ære
være dig Fader, Søn og Helligånd
Du som var, er og bliver
èn sand treenig Gud
højlovet fra første begyndelse
nu og i al evighed.

Amen.